

Αποφαινεται

Κηρύσσει, ότι ο κ. Μίλησις, καταγγέλων επί εξυβρίσει τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Ἄστυ» ἠπατήθη.

Γνωμοδοτεῖ, ὅτι δύναται ἀνταγωνικῶς νὰ καταμηνυθῇ ἔνεκα τούτου ὁ κ. Μίλησις ἐπὶ ἀπάτη.

Ἐπιδιχαίνει εἰς τὸν Σύλλογον τῆς Ἀναπλάσεως πενήκοντα ἀναπλάσματα καὶ ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς τοῦ κ. Μίλησι πενήκοντα καταπλάσματα.

Ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 19 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1889^{ου} ἀπὸ τῆς θείας οἰκονομίας καὶ ἡμέραν 14 ἀπὸ τὴν μετὰστασιν τοῦ κ. Μίλησι.

ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Γνωρίζετε ὅλοι τὰ «Ταξείδια τοῦ Γκιούλιβερ» τοῦ ἐκκεντρικοῦ Ἀγγλοῦ συγγραφέως Swift, γνωρίζετε καὶ τὴν κωμῳδίαν, ἣν ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς στήλας αὐτάς· καὶ εἰς ταύτην, ὅπως καὶ εἰς ἐκεῖνα, οἱ ἥρωες εἶνε μικροσκοπικοὶ φέροντες τὸ ὄνομα Λιλιπούτ καὶ ἔχοντες ὕψος οὐχὶ μεγαλειότερον τῶν πέντε δακτύλων. Ὁ κ. Μίλησις, ἀγνοοῦμεν ἔνεκα τίνων λόγων, ζητεῖ νὰ συσταλῇ εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον καὶ λέγει εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν εἰσαγγελέα :

«Κύριοι, εἶμαι Λιλιπούτ», δηλ. ἄνθρωπος ἐλάχιστος, ἀδιόρατος, ἀδιάκριτος. Ἡμεῖς δὲν τὸ πιστεύομεν, διότι ἐφανταζόμεθα τὸν κ. Μίλησιν ὀλίγον μεγαλειότερον.

* *

Τί ἐγράψαμεν ;

Εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τῶν φανταστικῶν ἡρώων τοῦ τερατολόγου Ἀγγλοῦ συγγραφέως εἰς βουλευτὴς Λιλιπούτ παρουσιάζεται πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Λιλιπούτ καὶ ζητεῖ νὰ πωλήσῃ, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δημοσίου, ἀσήμαντὰ τινὰ οἰκόπεδα, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν τὸ κατορθώνει, κηρύσσεται κατὰ τοῦ Ὑπουργείου. Ὁ κ. Μίλησις ἐπιδίδει μῆνυσιν δι' αὐτὸ ἐναντίον ἡμῶν, ἀλλὰ δὲν σὰς φαίνεται ἐπίσης διὰ τῆς πράξεως ταύτης, ὅτι λέγει :

«Κύριοι, εἶμαι ἐγὼ μάλιστα ὁ βουλευτὴς, ὅστις ἤθελε νὰ κάμω αὐτὴν τὴν πρᾶξιν», ἀφοῦ ἡμεῖς δὲν τὸν ὠνομάσαμεν ποσῶς καὶ ἀφοῦ τρεῖς ἄλλοι βουλευταὶ ἐκηρύχθησαν κατὰ τοῦ Ὑπουργείου ; Καὶ πάλιν ὁ κ. Μίλησις προσπαθεῖ νὰ συσταλῇ εἰς βαθμὸν Λιλιπούτ, ἀλλ' ἡμεῖς βλέπομεν, ὅτι δὲν συστήλλεται καθόλου.

* *

Ὅπως δὴποτε ἡ δίκη προμηνύεται ἀξία μεγάλης τοῦ κοινοῦ προσοχῆς. Ἐχομεν ἀπὸ τοῦδε ἐτοιμοὺς σχεδιαστάς, στενογράφοις καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀντάξιον πρὸς τὴν σοβαρότητα τῆς ὑποθέσεως καὶ τοῦ ἐγκαλοῦντος. Πρὸς πληρεστάτην ὁμῶς ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως καλὸν θὰ ἦτο καὶ ὁ εὐεργέτης κ. Συγγρὸς νὰ ἐξεχώρῃ τὸ Νέον Θέατρον διὰ νὰ ἐκτυλιχθῇ μεγαλοπρεπεστέρᾳ ἡ κωμῳδία. Ἐὰν γίνῃ τοῦτο, θὰ ἐκδοθῶσιν ἐγκρίτως προγράμματα, ἅτινα θ' ἀναγράφωσι μεγάλοις γράμμασιν : «Αὐριον ἡ πολὺκροτος δίκη ...» Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τούτων ἐλπίζε-

ται, ὅτι θὰ λάβῃ καὶ ὁ «Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως» τὴν ζητουμένην ἀποζημίωσιν.

* *

Εἶνε περίεργος ὁ κόσμος, ἀναμένων τὴν ἡμέραν τῆς δίκης. διὰ ν' ἀκούσῃ πόσον θὰ ζητήσῃ ὁ κ. βουλευτὴς, χάριν τῆς ὑβρισθείσης τιμῆς του, ἡμεῖς ὁμῶς δι' ὅλα αὐτὰ δὲν δίδομεν πεντάγραν.

* *

Μᾶς εἶπον ἐμπιστευτικῶς, ὅτι ὁ κ. Μίλησις ἐν ἀρχῇ δὲν ἤθελε νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον πολιτικὴν ἀγωγὴν, ἀλλὰ τὸ ἔκαμε, φοβηθεὶς μὴ τῷ ἀρνηθῶμεν τοιαύτην ιδιότητα καὶ τὸν ἀποκαλέσωμεν ... πολιτικὸν ἀνάγωγον.

* *

Κατόπιν τῆς πολυκρότου μηνύσεώς του ὁ βουλευτὴς Ἀργολίδο-Κορινθίας κ. Γ. Μίλησις εὐκτέον εἶνε νὰ ἀποκαλῇται καὶ νὰ ὑπογράφηται εἰς τὸ ἐξῆς : Μὴ Μιλήσης.

* *

Ὅλοι ἐθαύμασαν τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ ἀνδρός. διαθέσαντος ὁλόκληρον τὸ ἐκ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κέρδος ὑπὲρ φιλάνθρωπικῶν σκοπῶν, ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθησαν οἱ ἀνόητοι, ὅτι οἱ ὑποστηρικταὶ αὐτοῦ τὸν παρέστησαν ἐντελῶς πένητα, διὰ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ἀνάλογον μερίδα. Ὑπάρχουν ἐν τούτοις καὶ ἄλλοι, αἵτινες πιστεύουσιν, ὅτι ὁ κ. Μίλησις ἐπίτηδες διαδίδει τὰ περὶ τῆς πτωχίας αὐτοῦ, ἵνα ὠφεληθῇ ἐκ τοῦ «εὐεργετήματος τῆς πενίας» καὶ μὴ πληρώσῃ δικαστικὰ ἐξοδα.

* *

Δύο πράγματα θὰ μείνουν ἐσαεὶ περιβόητα διὰ τ' ἀποτελέσματά των, ἡ μῆνις τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἡ μῆνυσις τοῦ κ. Μίλησι. Εἰς ἀμφοτέρω ὑπῆρξε κοινὴ περίπου ἀφορμὴ, ἡ ὀργὴ ἐπὶ τῇ Βρισηίδι.

* *

Ἡρωτήθη εἰς δικηγόρος, διατί ὁ κ. βουλευτὴς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας δὲν ἐμήνυσε τὸ «Ἄστυ» ἐπὶ συκοφαντίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ ἔδωκε τὴν ἐπομένην ἀπάντησιν, ἣν καὶ δημοσιεύομεν :

«Διότι ἐπὶ τῆς ἐξυβρίσεως καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν γραφέντων τιμωρεῖται ὁ γράψας, ἐνῶ ἐπὶ συκοφαντίας ἡ ἀπόδειξις τῶν γραφέντων ὡς ἀληθῶν ἀθωώνει τὸν μνηυόμενον».

Ὅπερ σημαίνει, ὅτι ὁ κ. Μίλησις ἐφοβήθη μὴ ἐπὶ δικαστηρίου δειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν γραφέντων.

* *

Ἄλλ' ἂς μὴ ἡσυχάζῃ ὁ πονηρὸς δικηγόρος διὰ τὸ νομικὸν τέχνησμά του· θ' ἀνοιγῶσι βίβλοι γενέσεως καὶ θὰ ἴδῃ ὁ κόσμος ὡς ἐν πανοράματι μίαν μεγάλην λίμνην, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ κ. Μίλησις θὰ πνίγεται καθὼς ἡ Κυρὰ - Φροσύνη. Τί πταίομεν ἡμεῖς ἐὰν αὐτὸς ἤθελε νὰ γίνῃ... ἀλιεὺς μαργαριτῶν.

Λοιπὸν au revoir.

Ἀξενόμα